A BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2014. május 6.*

„Gyorsított eljárás”

A C-181/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (Németország) a Bírósághoz 2014. április 14-én érkezett, 2014. április 8-i határozatával terjesztett elő az előtte

G ellen folytatott büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG ELNÖKE,

tekintettel J. Malenovský előadó bíró javaslatára,

Y. Bot főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2004. március 31-i 2004/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 136., 34. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 262. o.) módosított, az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 311., 67. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.; a továbbiakban: 2001/83 irányelv) 1. cikke 2. pontjának b) alpontja értelmében vett „gyógyszer” fogalmának értelmezésére vonatkozik.

2 A kérelmet a G ellen indított büntetőeljárásban terjesztették elő, akit azzal vádolnak, hogy többek között olyan szintetikus cannabisszármazékokat tartalmazó gyógynövénykeverékeket árusított, amelyek az alapügy tényállásának megvalósulása idején nem tartoztak a kábítószerekről szóló német törvény (Betäubungsmittelgesetz) hatálya alá.

3 A Landgericht Itzehoe (itzehoei területi bíróság, Németország) G-t első fokon négy év, hat hónap szabadságvesztésre, valamint 200 000 euró pénzbüntetésre ítélte. E bíróság szerint ugyanis az ilyen gyógynövénykeverékek árusítása a gyógyszerekről szóló német törvény (Arzneimittelgesetz) 5. §-ának (1) bekezdése, valamint 4. §-ának (17) bekezdése értelmében kétes eredetű gyógyszerek forgalomba hozatalának minősül, és így G megsértette az e törvény 95. §-a (1) bekezdésének 1) pontját.

4 G ezen ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.

* Az eljárás nyelve: német.

5 E körülmények között a Bundesgerichtshof úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a […] 2001/83[…] irányelv 1. cikke 2. pontjának b) alpontját, hogy az e rendelkezés szerinti anyagok vagy azok kombinációi, amelyek csupán módosítják az ember valamely élettani funkcióját – tehát nem helyreállítják vagy javítják –, csak akkor tekinthetőek gyógyszernek, ha terápiás haszonnal rendelkeznek, vagy mindenesetre pozitív irányba módosítják a testi funkciókat? Ezáltal nem tartoznak az irányelv gyógyszerfogalmának hatálya alá azok az anyagok vagy azok kombinációi, amelyeket kizárólag – bódult állapotot okozó – pszichoaktív hatásuk miatt fogyasztanak, és eközben mindenesetre az egészségre veszélyes hatással járnak?”

6 A kérdést előterjesztő bíróság a 2014. április 8-án benyújtott külön beadványában a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikkében foglalt sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazását kérte a Bíróságtól.

7 A kérdést előterjesztő bíróság kérelmének indokaként előadta, hogy amennyiben a Bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre igenlő választ ad, nem állapítható meg G büntetőjogi felelőssége a terhére rótt cselekmények miatt, és így fogva tartása nem jogszerű.

8 A Bíróság harmadik tanácsa 2014. április 15-i határozatában a kérdést előterjesztő bíróság által benyújtott, az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23a. cikke és az eljárási szabályzat 107. cikke szerinti sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazása iránti kérelemnek nem adott helyt, mivel az értelmezni kért 2001/83 irányelv elfogadására az EK 95. cikk (jelenleg EUMSZ 114. cikk) alapján került sor, amely az EUM-Szerződés harmadik részének VII. címe alatt található. Márpedig a sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás csak a Szerződés harmadik részének V. címe szerinti területek vonatkozásában egy vagy több kérdést felvető előzetes döntéshozatalra utalások esetén alkalmazható.

9 Az eljárási szabályzat 105. cikkének (1) bekezdése alapján azonban a Bíróság elnöke kivételesen hivatalból az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően dönthet úgy, hogy az ügy tekintetében a Bíróság alapokmányának 23a. cikke és az említett eljárási szabályzat 105. cikkének (1) bekezdése szerinti gyorsított eljárást alkalmaz, ha az ügy jellege megköveteli, hogy elbírálására a lehető legrövidebb időn belül kerüljön sor.

10 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy G fogva tartásának fenntartása kizárólag a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésre adandó választól függ. Márpedig az EUMSZ 267. cikk negyedik bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Bíróság a lehető legrövidebb időn belül határoz, ha a tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügy valamely fogva tartott személyt érint.

11 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a jelen ügy jellege indokolja, hogy elbírálására a lehető legrövidebb időn belül sor kerüljön.

12 Ennélfogva a C-181/14. sz. ügyet gyorsított eljárásban kell elbírálni.

A fenti indokok alapján a Bíróság elnöke a következőképpen határozott:

A C-181/14. sz. ügyben hivatalból – az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23a. cikke és a Bíróság eljárási szabályzata 105. cikkének (1) bekezdése szerinti – gyorsított eljárást alkalmaz.

Aláírások